

[Undervisningsministeren.]

de ting, der havde været fremme i pressen, bl. a. i Jyllands-Posten i dag, om det misbrug, der finder sted. Det er jo noget af det, vi med jævne mellemrum hører, at der er visse steder, hvor man mener der finder misbrug sted. Jeg har ikke sagt, at det er noget, der finder sted overalt, men det er noget af det, der bevirker, at vi mener, det er meget nødvendigt, at vi virkelig gør os umage for at finde frem til en retfærdig måde at fordele støtten på til de uddannelsessøgende. Derfor må der gøres et stort og grundigt arbejde nu.

Hr. Hans Toft spørger videre: hvornår kan der ske en ændring? Det ligger jo sådan, at i det støtteår, der begynder efter sommerferien, kan der ikke ske nogen ændringer. Summen på finansloven er vedtaget, og det kan først blive i næstkommende finansår, der kan ske ændringer. Men derfor er det også meget vigtigt, at vi udnytter de måneder, vi har til at arbejde med disse ting, så vi virkelig får problemet gennemarbejdet og gennemtænkt, så vi virkelig får sikkerhed for, at de misbrug, man taler om der finder sted visse steder, ikke kan finde sted, når vi har foretaget en ændring.

Jeg beklager sådan set, at debatten i dag har udviklet sig til at dreje sig om, hvordan de studerende arbejder eller ikke arbejder, hvordan de studerer eller ikke studerer. Den stillingtagen, venstre og regeringen har taget til det forslag, vi har behandlet her, har ikke noget som helst at gøre med, hvordan vi mener der arbejdes, eller hvordan vi mener der studeres. Dette være også sagt til hr. Poulsgaard, for jeg synes, vi var kommet meget langt ud.

Hermed sluttede forhandlingen.

Forslaget til folketingsbeslutning

forkastedes med 82 stemmer mod 16; 40 medlemmer stemte hverken for eller imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden (sidste) behandling af forslag til folketingsbeslutning om afgivelse af betænkning over forslag til lov om ophævelse af lov

om en særlig afgift ved overdragelse af fast ejendom [af Gudme m. fl.].

(Første behandling af forslaget til folketingsbeslutning (nr. XXXII) findes i tiden den sp. 3137, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 271).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslaget sattes først til forhandling.

Risgaard Knudsen (S):

Jeg skal anbefale, at man stemmer imod det ændringsforslag, som er stillet af et mindretal i udvalget.

Glistrup (FP):

Jeg kan anbefale, at man stemmer for det stillede ændringsforslag, idet det ikke vil have nogen mening overhovedet at stemme om hovedforslaget, hvis det skal gå ud på, at skatte- og afgiftsudvalget skal pålægges at foretage sig noget før den 15. marts — ikke år 2317, men år 1974. Det kan simpelt hen ikke lade sig gøre. Vi kan ikke med fornuft forhandle hovedforslaget, uden at vi først har stemt ja til ændringsforslaget. Derfor anbefaler jeg, at man stemmer for det.

Enggaard (V):

Om det stillede ændringsforslag ønsker jeg at give udtryk for, at venstre agter at stemme imod det.

Gudme (RV):

Jeg kan anbefale, at man stemmer for ændringsforslaget. Det oprindelige forslag lød på 15. marts, og det var en naturlig dato i forhold til det tidspunkt, hvor forslaget blev fremsat og førstebehandlet. Nu er tiden gået med udvalgsarbejde, i dag har vi den 3. maj, og derfor må det ændringsforslag, der siger, at 15. marts skal rettes til 15. maj, være en naturlig konsekvens. Derfor anbefaler vi at stemme for det.

Juul-Madsen (KF):

Det konservative folkeparti må også an-

[Juul-Madsen.]

befale, at man stemmer for ændringsforslaget. Jeg skal blot i denne forbindelse minde om, at et meget stort antal af partierne i dette ting jo i valgkampen gik ind for at afskaffe denne afgift.

Kaj Hansen (DKP):

Da ændringsforslaget er både logisk og rigtigt, vil jeg på mit partis vegne anbefale at stemme for det.

Chr. Christensen (KrF):

Jeg kan på kristeligt folkepartis vegne meddele, at vi ønsker at stemme imod ændringsforslaget.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslaget.

Formanden:

Fastholdes ønsket om afstemning om ændringsforslaget? (*Tilråb fra salen: Ja!*). Det er imod al sædvane her i huset, men så stemmer vi.

Ændringsforslaget

vedtoges med 64 stemmer mod 62; 9 medlemmer stemte hverken for eller imod.

Formanden:

Er der nogen, der på denne baggrund ønsker navneopråb? (*Munterhed*). Ja, det er også skik her i huset, når der ikke er større forskel end her. Men det er ikke tilfældet. Så er ændringsforslaget vedtaget.

Det således ændrede forslag til folketingsbeslutning som helhed sattes derefter til forhandling.

Risgaard Knudsen (S):

Selv om det ændringsforslag, hvorom vi lige har stemt, var blevet forkastet, ville jeg alligevel have anbefalet, at man her ved anden og sidste behandling stemte imod forslaget til folketingsbeslutning. Med den form, hvorunder forslaget nu behandles, skal jeg også anbefale, at man forkaster forslaget.

Når det er sagt, vil jeg gerne have lov til at gøre yderligere en bemærkning, og det skal være den, at jeg finder, at man i høj

grad kan undre sig over det standpunkt, som de konservative agter at tage her ved forslaget sidste behandling.

Må det være mig tilladt yderligere at tilkendegive, at man kan sådan set også i denne sag få det indtryk, at arbejdet i den konservative gruppe i øjeblikket er præget af visse tilfældigheder. De konservative har i hvert fald tidligere været af den opfattelse, at såfremt der i et udvalg ikke kan opnås enighed om, hvornår udvalgsarbejdet bør afsluttes og betænkningen afgives, må dette spørgsmål ligesom andre beslutninger i udvalget afgøres ved stemmeflerhed. Inden vi går til afstemning, vil jeg også gerne med henvisning til disse bemærkninger erindre de konservative medlemmer om den vejledende udtalelse, man kan finde i Folketingstidende for samlingen 1970-71, tillæg B, sp. 3681 og 3682.

Med henvisning hertil kan man sådan set også have grund til at undre sig over, at de radikale, dog ikke hr. Skytte, agter at stemme for forslaget.

Jeg skal som sagt på mit partis vegne anbefale, at det foreliggende forslag til folketingsbeslutning bliver forkastet.

Glistrup (FP):

Med forslagsstillerne kan vi i fremskridtspartiet være enige om, at skatte- og afgiftsudvalget her i folketinget har mange dårligdomme på sin samvittighed, først og fremmest selvfølgelig parcelhussagen, der burde være afgjort før nytår med henblik på parcelhusbeskatningen i 1974, og som skatte- og afgiftsudvalget endnu ikke har færdigbehandlet på de fire måneder, der er gået, siden det fik den i januar måned, således at landets parcelhusejere har måttet leve i usikkerhed med hensyn til deres forhold, fordi man i skatte- og afgiftsudvalget, til trods for at spørgsmålet har været klart til betænkningssagens afgivelse i månedssvis, ikke har villet reagere.

Men vender vi os til det forslag, der her er tale om, må man retfærdigvis erkende, at man kan gøre skarn uret, når man fra forslagsstillerens side mener, at der her har været tale om nogen dårlig behandling i skatte- og afgiftsudvalget. Den sag har været behandlet fuldt ud sagligt i skatte- og afgiftsudvalget, hvor der ikke på noget som

[Glistrup.]

helst tidspunkt har været nogen som helst forsinkelse, før hr. Gudme med medforslagsstillere begyndte at blande sig i sagen.

Sagen var ikke færdigbehandlet på det pågældende tidspunkt, hvor situationen var den, at der krævedes yderligere oplysninger, og hvor der navnlig af hensyn til den politiske stillingtagen måtte skaffes nærmere oplysning om finansministerens anslag, der jo går ud på, at hvis vi får fjernet den hugorm i det danske samfund, som 2½ pct.-afgiften udgør, skal vi til gengæld have en brilleslange ind i form af kapitalvindingsskat på hele denne sektor inden for parcelhusområdet. Det var noget, vi måtte have afklaret forinden. Det fik vi først afklaret, da finansministeren talte et sprog, som ikke blot fuglene kunne forstå, i bemærkningerne til ændringsforslag til lov om særlig indkomstskat. Derefter ved vi, at de, der går ind for 2½ pct.-afgiftens afskaffelse, bevæger sig ud på et sted, hvor der kommer kapitalvindingsskat på almindelige hushandler. Det vil vi i fremskridtspartiet ikke være med til, og derfor var vor stilling afklaret, den dag det kom frem, og derfor er vi klar til at afgive betænkning om, at vi ikke tør løbe den risiko, der ligger i at afskaffe 2½ pct.-afgiften nu, hvor finansministeren har bekendt kulør.

Skatte- og afgiftsudvalget har et klart flertal, så vidt jeg kan skønne, for at afgive betænkning i denne sag, og uanset om dette forslag bliver forkastet, vil skatte- og afgiftsudvalget formentlig afgive betænkning inden ret lang tid vedrørende sagen, så den kan komme til afgørelse i salen. Men det kan ikke være rigtigt at tvinge skatte- og afgiftsudvalget til en sådan betænkningssafgivelse, det må simpelt hen være op til det enkelte udvalg og dets flertal suverænt at afgøre, hvornår det vil afgive betænkning; derfor kan det ikke være rigtigt at vedtage et forslag som det af hr. Gudme m. fl. fremsatte. Vi ville kunne få et væld af formalistiske debatter her i folketinget, hvis enhver, der havde fremsat et eller andet forslag eller ikke fremsat forslaget som i dette tilfælde her, kunne komme rendende og sige, at nu skal folketinget give de og de pålæg til sine udvalg. Man må bringe frem i salen, hvad man vil, men man skal ikke ind på, at folketinget giver pålæg til udvalg. Derfor ville

det være særdeles parlamentarisk uheldigt, om man vedtog hr. Gudmes forslag. Man bør stemme imod det.

Enggaard (V):

Dette spørgsmål er jo ikke primært problemet omkring selve 2½ pct.-afgiften og dens afvikling, som venstre som bekendt ønsker skal ske fra 1. oktober 1974, og vi håber, det vil være muligt i nærmere fremtid at opnå et flertal her i salen for denne afskaffelse.

Det beslutningsforslag, som vi behandler i dag, kan vi derimod ikke medvirke til. Vi vil godt være med til at drøfte selve det principielle problem om et flertals ret i et udvalg til at afgive betænkning, sådan som det også tidligere har været drøftet i forbindelse med diskussioner om arbejdsgangen her i tinget. Der vil jo da også i den kommende tid ske sådanne drøftelser i det udvalg, som vil gå i gang med dette arbejde. Men det vil være forkert ved en vedtagelse af forslaget at indføre en ganske ny praksis i disse ting. Det vil være uoverskueligt for tingets arbejde. Vi vil derfor anbefale, at man stemmer imod forslaget.

Ordføreren for forslagsstillerne (Gudme) (RV):

Man kan vel spørge, om vi i dag ved anden og sidste behandling af dette forslag er kommet meget videre, end vi var, da forslaget blev behandlet første gang i begyndelsen af marts. Måske en lille smule med hensyn til det principielle.

Når man ser på betænkningen, hvor der er 3 mindretal, vil man se, at det massive flertal, der tidligere var for, at kun flertallene i udvalget og de alene styrer, hvad der skal ske i udvalgene, tilsyneladende ikke er helt så sikkert til stede i udvalget for forretningsordenen, men at man i den særlige arbejdsgruppe, der skal tage sig af tingets arbejdsgang, vil arbejde med dette spørgsmål. Og det kan måske være en trøst i dette principielle spørgsmål, at denne faste, vedholdende opfattelse, der ellers har været her i tinget af, at flertallet alene styrede, hvad der skulle ske i udvalgene, måske er under nedbrydning; hvor der er liv, er der som bekendt håb.

Men når vi ser på det konkrete, er der ikke noget liv, men måske nok håb, for da

[Gudme.]

er forholdet det, at vi stadig har et lovforslag fremsat den 8. januar 1974, som med et indhold, der med hensyn til ikrafttrædelsen måske nok burde ændres, siger, at 2½ pct.-afgiften skal ophæves, og der er stadig væk en til vished grænsende formodning for, at der her i tinget er et flertal for at gennemføre denne bestemmelse. Hr. Enggaard har lige sagt noget, der tydede stærkt i den retning, og hr. Glistrup har sagt noget andet, der imidlertid ikke formår at skabe tilstrækkelig tvivl. Det, hr. Glistrup sagde om hugorme og klapperslanger eller brilleslanger, fattede jeg ikke ganske. Jeg forstår ikke, hvilke naturlove det er, der siger, at fordi man udrydder en hugorm, er man nødvendigvis nødt til at indføre en klapper- eller brilleslange; det er der vist ingen grund til.

Men der er altså stadig det, at i skatte- og afgiftsudvalget har der hidtil været flertal for, at der ikke skulle afgives nogen betænkning, og derfor er vi i den situation, vi har været i i 4 måneder, at befolkningen står og venter på at få at vide, om dette lovforslag kan gennemføres, om denne afgift skal betales, eller om den ikke skal betales, og de kan ikke få det at vide. Det er kernen i denne sag, det inderligt utilfredsstillende i, at vi ikke kan få en afklaring på dette ganske enkle spørgsmål.

Derfor må konklusionen for vort vedkommende blive den, at vi anbefaler at stemme for dette forslag til beslutning, selv om vi må erkende, at med datoen den 15. maj er der ikke meget tilbage af denne folketings-samling. Men lidt er bedre end intet, og vi må så sige, at vi må være lykkelige for, at afstemningen om ændringsforslaget før med de 64 mod de 62 stemmer i hvert fald betød, at der bliver nogen mening i det, vi skal til at stemme om.

Jeg vil altså anbefale, at man stemmer for forslaget, således at det pålægges skatte- og afgiftsudvalget inden den 15. maj at afgive betænkning over dette omdiskuterede lovforslag.

Skulle det gå sådan, at dette forslag ikke bliver vedtaget, vil jeg gerne tage tråden op fra det, hr. Enggaard før sagde, og spørge: hvad betyder det egentlig, at venstre, som jo har været misteltenen i denne sag, dette underlige venstre, der hidtil har været enig

med os andre om, at vi skulle have afskaffet afgiften, og som så, da afskaffelsen skulle føres ud i livet, gik hen og kom grus i maskineriet, hvad betyder det, at venstre nu siger, at man vil gennemføre lovforslag nr. 16? Hvornår skal det gennemføres? Hvis vi virkelig skal acceptere — hvilket er beklageligt, men man kan jo blive tvunget til meget i denne verden — at det bliver med ikrafttrædelse den 1. oktober, kan det jo være, vi bliver nødt til det også, og så var det ønskeligt, om befolkningen i hvert fald fik det at vide.

Derfor vil jeg gerne spørge hr. Enggaard, da alt tyder på, at der er lige nøjagtig 6 uger til, at folketetinget skal sendes hjem på sommerferie: er det hensigten fra venstres side, at man positivt vil stemme for sit eget forslag, inden vi den 14. juni rejser hjem på sommerferie? Kan vi bare få svar på det i dag, er vi da et lille stykke videre.

Juul-Madsen (KF):

Da dette forslag var til første behandling den 6. marts, for ca. 7 uger siden, var det forslagsstillernes hensigt, at forslaget skulle gå direkte til anden og sidste behandling. I så fald havde vi opnået en hurtig afklaring på et spørgsmål, som er af afgørende betydning for alt, hvad der er af ejendomshandel og ejendomsomsætning her i landet. Jeg er enig med hr. Risgaard Knudsen i, at man skal tage vidtgående hensyn til arbejdet i udvalgene, men der er også et hensyn at tage til den befolkning, der skal leve efter lovene, og når man fremsætter et forslag den 8. januar og den 6. marts stadig ikke er kommet videre og det drejer sig om et så vitalt område, kan det være rimeligt i en sådan situation at spørge folketetinget, og det var det, vi ønskede. Jeg må også minde om, når hr. Risgaard Knudsen henviser til tidligere afgørelser, at dengang var samtlige partier repræsenteret i udvalgene, i dag er der 11 partier i folketetinget, men der er kun 9 partier repræsenteret i udvalgene.

Dernæst vil jeg gerne have lov til at gøre opmærksom på, at vi i denne forbindelse rent politisk er i den situation, at hvis vi tager valgkampen og valgkampens taler og valgkampens løfter, var der i realiteten på vælgermøderne 6 partier, nemlig de konservative, venstre, de radikale, centrum-demokraterne, fremskridtspartiet og kristeligt

[Juul-Madsen.]

folkeparti, der gik ind for at afskaffe 2½ pct.-afgiften, og de radikale, venstre og de konservative havde ved denne afgifts indførelse givet det løfte, at de ville benytte den førstkomende lejlighed efter et valg til at afskaffe afgiften.

Derfor skal man rose regeringen for, at den hurtigt fremsatte forslag om at afskaffe 2½ pct.-afgiften, men man må laste den for, at den ikke har kunnet samle kræfter og ikke har kunnet tage sig sammen til her efter så lang tid at imødekomme det ønske, der længe har været om at afgive betænkning.

Nu har hr. Glistrup givet sin tilslutning til, at der afgives betænkning; det er endnu uafklaret, om der er et flertal for det, og det er endnu uafklaret, om der er et flertal for at afskaffe 2½ pct.-afgiften.

Derfor vil jeg gerne ligesom hr. Gudme have lov til at spørge, om det er regeringens klare hensigt i denne sag, at den skal bringes til afslutning, inden folketinget tager ferie, eller det er meningen, at denne sag skal ligge sommeren over.

Jeg må gøre opmærksom på, at ganske mange mennesker er berørt af denne sag, og mange handler bliver enten ikke afsluttet, fordi sagen ikke er afgjort, eller også bliver der skrevet dokumenter, som henskyder en endelig afgørelse, til man ved, hvad folkettinget foretager sig i denne sag.

Derfor må det konservative folkeparti henstille, at man stemmer for forslaget.

Formanden:

Der er for megen uro i salen, specielt i sidelokalet.

Melchior (CD):

Min relativt korte erfaring med udvalgsarbejde i dette ting tilsiger mig, at der nok er rigtighed i det princip, at det er et udvalgsflertal, der skal kunne afgøre tidspunktet for og muligheden for i det hele taget, at en sag fremmes til videre behandling. Imidlertid er der ingen gode principper eller regler, der tager skade af at blive markeret bl. a. derigennem, at undtagelser kan forekomme; det er mange gange undtagelserne, der påpeger reglen.

Det forekommer mig i denne sag at være rimeligt, at man med dette forslag, som nu

har ligget i mange måneder, om hvilket vi ikke ganske nøjagtigt kender partistillingen, og om hvilket det er af en vis offentlig betydning, at partistillingen markeres, gør denne undtagelse ved at stemme for den beslutning, der er til behandling i dette øjeblik, og som jo ikke handler om selve realiteten i sagen. Det har været meningen, som centrum-demokraterne har forstået det hos forslagsstillerne, samtidig at fremskynde afgørelsen af hele komplekset omkring ligningslovsforslaget, der har ligget lige så lang tid, og som vedrører parcelhusbeskatningen. Både før valget og lige efter valget var det et af de væsentlige spørgsmål, og selv om jeg godt ved, det kan vente, er der rimelighed i over for befolkningen, at alle disse ting afklares, ikke nødvendigvis den 15. juni, men gerne den 15. maj.

Derfor kan centrum-demokraterne tilslutte sig denne undtagelse i tingets almindelige praksis og anbefaler således, at flest muligt vil give denne adgang til at få hele parcelhusspørgsmålet fremmet ved at stemme for det foreliggende forslag til beslutning.

Morten Lange (SF):

Der er jo andre parlamenter i denne verden, hvor man behandler filibustersager med langt større rutine, end vi gør her. I hovedsagen har vi jo et, skal vi sige nogenlunde skikkelig parlamentarisk liv. Men vi kender alle sammen til disse forslag, som bliver liggende i et udvalg, fordi regeringen af en eller anden grund ikke rigtig kan holde sammen på sine egne tropper i en sag, eller hvad det nu ellers kan være, der er kommet i vejen med en slæde eller måske noget, der er værre. Det er måske nok sådan, at somme tider er en regering nødt til at have den slags virkemidler for at leve, og oppositionen er nødt til at forhindre, at disse virkemidler kan bruges, for at komme af med en regering, som måske faktisk er i vanskeligheder. Så det er skam en vigtig sag, og den er især vigtig i øjeblikket, hvor et udvalgsflertal ikke nødvendigvis afspejler et flertal i salen, det kan man ikke vide; det kan man ikke engang vide, selv om de pågældende partier holder sammen, for det kan endda ske, at der er forskydninger i flertallet, som gør, at udvalgsflertallet ikke dækker et flertal i salen.

[Morten Lange.]

Der er naturligvis i udvalgsarbejdet næsten altid vidunderlige muligheder for den, om jeg så må sige, legale filibuster i retning af at spørge om noget mere, og om denne procentafgift ville jeg være i stand til at stille spørgsmål, der kunne underholde et udvalg i adskillige måneder, men det har man altså åbenbart „in all fairness“, som det hedder på engelsk, som er filibustersproget, ikke ment at man ville gøre, og derfor foreligger her en reel og klar sag. Det er en sag, hvor der sådan set kunne træffes en afgørelse.

På den anden side mener jeg, at den slags sager ikke egner sig til, at vi tager dem ned i salen til afgørelse af, om de skal frem, og derigennem ved en tilfældig afstemning i folketinget eller ved en enkelt afstemning i folketinget i realiteten bryder vor egen forretningsorden og tradition. Der mener jeg faktisk at vi bør have skabt den nødvendige klarhed over forretningsordenen og få skabt rimelige og reelt klarlagte muligheder for, hvornår et udvalgs mindretal kan kræve en sag forelagt til afgørelse i salen.

Vi har tidligere haft sådanne forhandlinger og også skabt hjemmel for dem ved behandling af finansudvalgssager, men det er mit indtryk, at vi trænger til en sådan behandling også for mere almindelige udvalgssager, og jeg skal gerne på mit partis vegne tilsige støtte til, at et sådant arbejde bliver gennemført hurtigt. Vi trænger til regler, der er bedre end dem, vi har, og dem skal vi se at skaffe os.

Men mit parti synes altså, det er forkert at trække en enkelt sag ud på denne måde og derigennem ved en afstemning lave en korrektion til en forretningsorden, som i virkeligheden ikke er en korrektion, men bare en tilfældig og enestående enkeltafgørelse.

Vi vil ikke stemme for det forslag til folketingsbeslutning, der er fremsat, men vi vil meget gerne tilsige vor støtte til, at vi i fremtiden kan få regulær forretningsordensmæssig basis for at kunne klarlægge, hvornår et udvalgs mindretal kan stille krav om, at en sag bliver afgjort i denne sal og ikke bare bliver ved at henligge i den syltekrukke, som nogen mener udvalgene med rette kan være i en række sager. Men vi indrømmer, det er en besværlig og ikke særlig enkel

sag at få klarhed i. Det kan være en sag, som i givet fald kan afgøre en regerings forbliven eller ikke forbliven, det kan være en overordentlig vigtig sag, og netop sagens betydning for parlamentarismen gør, at vi synes, det er forkert at afgøre den ved en enkeltsafstemning. Den bør afgøres ved en regulær og klar stillingtagen til, hvorledes dette folketings forretningsorden skal være, hvordan den skal arbejde. Det vil være et langt bedre grundlag end bare at tage træk i en enkelt sag, hvor der måske findes et eller andet arbitrært flertal.

Chr. Christensen (KrF):

Det er rigtigt, at kristeligt folkeparti i valgkampen gik ind for afskaffelse af 2½ pct.-afgiften. Det gør vi stadig. Vi betragter ikke afstemningen i dag som værende en afstemning for eller imod denne sag, men vi respekterer udvalgenes ret til selv at afgøre, hvornår de ønsker at afgive betænkning. På den anden side erkender vi, at en sådan stillingtagen kan føre til, at et mindretal ikke kan få sine synspunkter frem i salen, og på den baggrund kan jeg erklære mig enig i mange af de betragtninger, der blev fremsat fra hr. Morten Langes side.

Vi har ønsket denne sag drøftet i det udvalg vedrørende tingets arbejdsgang, der nu er ved at blive nedsat. Hvis beslutningsforslaget i dag vedtages, kan vi ikke få disse synspunkter tilgodeset. Derfor kan vi ikke stemme for forslaget. Vi vil stemme imod.

Kaj Hansen (DKP):

Jeg skal holde mig til det helt principielle i denne sag og ikke sige noget om selve 2½ pct.-afgiften. Jeg vil gerne sige, at vi agter at stemme for dette forslag til folketingsbeslutning, og jeg skal begrunde hvorfor. Vi mener, at det må være folketinget, der til syvende og sidst har ret til at træffe beslutning i en sag. Det kan ikke være sådan, at uanset at der i et udvalg er et flertal, kan man forhindre, at en sag kommer frem til behandling og viderebehandling i folketinget. Det er jo sådan, at det ikke engang er alle partier, som er udvalgsberettigede. Vi kan forestille os den situation, at et parti fremsætter et forslag her i folketinget, og det kommer så til udvalgsbehandling. Der kan partiets repræsentant blive hørt, og så kan det udvalg i og for sig beslutte, at nu

[Kaj Hansen.]

skal der ikke ske mere med det forslag, det kommer ikke frem til behandling i folketinget mere, og det er den taktik, vi ikke ønsker at medvirke til. Det er da klart, at udvalgsflertallet og udvalgene som sådan skal have en rimelig frist til at arbejde, en rimelig frist til at udarbejde betænkning og den slags ting, men det kan ikke være sådan, at et flertal i et udvalg skal kunne forhindre, at et partis forslag kommer til endelig og afsluttende behandling i folketinget, og det er ud fra disse synspunkter, vi agter at støtte det foreliggende forslag til beslutning.

Poul Westergaard (DR):

De konservatives, de radikales og retsforbundets forslag til folketingsbeslutning drejede sig om og er motiveret udelukkende med de saglige hensyn til befolkningen, der knytter sig til at få en afgørelse på regeringsforslaget om afskaffelse af 2½ pct.-afgiften. Det var altså denne sag og den saglige interesse i at få sagen afgjort og færdigbehandlet i folketingssalen, det alene drejede sig om fra forslagsstillernes side.

Men i betænkningen gøres det til et principielt spørgsmål og til et procedurespørgsmål og til et forretningsordensspørgsmål, og det er jo et gammelt prokuratorkneb for veltrænede foreningsledere, der stilles over for ubehagelige konkrete spørgsmål fra medlemmerne, og som finder det mest praktisk at vige udenom. Det gør man bedst ved at begynde at snakke om, hvorvidt det nu er foreneligt med foreningens vedtægter, og er man rigtig dygtig, får man også nedsat et vedtægtsudvalg og får det kritiske medlem sat ind som formand for dette udvalg, og så har man lukket munden på ham de næste tre år.

Den saglige begrundelse for en snarlig afgørelse i 2½ pct.-sagen er fortsat til stede, og derfor anbefaler jeg at stemme for de tre partiers forslag.

Det betyder ikke, at vi ikke også gerne vil være med i en drøftelse om de mere principielle spørgsmål om mindretals ret til at få deres lovforslag færdigbehandlet her i folketingssalen, så offentligheden kan få kendskab til, hvordan partiernes repræsentanter stiller sig til disse lovforslag. Jeg er næsten sikker på, at hr. Glistrups meget kraftige

opbakning bag synspunktet om, at tilfældige udvalgsflertal skal have ubetinget ret til at sylte en sag og forhindre en folketingsbeslutning eller en folketingsbehandling, vil ændre sig, når det hen ad vejen går op for hr. Glistrup og hans gruppe, hvilken skæbne der kommer til at overgå hovedparten af fremskridtspartiets lovforslag.

Schlüter (KF):

Det, der kalder mig op, er hr. Risgaard Knudsens indlæg i debatten. Hr. Risgaard Knudsen brugte den vending, at arbejdet i den konservative folketingsgruppe for tiden, som han sagde, er præget af visse tilfældigheder. Nu er jo alting relativt, og derfor opfatter jeg denne karakteristik som en betinget kompliment.

Men jeg må sige til hr. Risgaard Knudsen, at jeg forstår ikke, at han ikke vil erkende, at alt her i folketinget ikke er, som det var engang. Når hr. Risgaard Knudsen refererer til, hvad der står i Folketingstidende 1970-71 om betænkningsafgivelse, må han erindre, at det var under andre forudsætninger. I dag er det således, at to partier i folketingssalen ikke er repræsenteret i udvalgene. Disse to partier omfatter 11 mandater. Derfor kan der meget let være sager, hvor man på forhånd ikke kan vide, om det, der er et mindretal i et folketingsudvalg, ikke godt kan være et flertal i folketingssalen, og det vil sige, at hvis man holder fast på den gamle praksis om, at der kun afgives betænkning i et udvalg, hvis der er et flertal af udvalgsmedlemmerne derfor, kan denne praksis komme til at spærre for, at folketingets mandater kommer til at afgøre sagen; så kan det blive den tilfældige udvalgssammensætning, der gør det.

Derfor mener vi, at situationen er en anden, end den var i 1970. Jeg vil også gerne minde om, at det nu er blevet mere almindeligt, end det var før, at man stemmer på tværs af gruppegrænser, og det gør det svært for mig at forstå hr. Glistrups indlæg i debatten. For det er jo ikke mindst i hr. Glistrups parti, vi har oplevet snesevis af gange i de sidste måneder, at et parti er gået i stykker i en afstemning, og det er da en ærlig sag, men det er altså bare en kendsgerning. Derfor må jeg bedømme det sådan, at det nok mere og mere trækker i den retning, at man ikke kan være sikker på, om ud-

[Schlüter.]

svagsflertal også dækker et flertal her i salen.

Det er ud fra de synspunkter, vi mener, at vi må ændre folketingets praksis. Det er altså ingen tilfældighed, at vi har en anden opfattelse, end vi havde i 1970: der er nu helt andre forudsætninger for folketingets arbejde. Jeg håber, det er en tilfældighed, at hr. Risgaard Knudsen ikke vil erkende dette. Det har nemlig ellers mange andre ordførere under debatten villet, selv om de principielt var enige med hr. Risgaard Knudsen i den bagvedliggende sag om de 2½ pct.

Kirsten Jacobsen (FP):

Hr. Juul-Madsen rejste spørgsmålet om vigtigheden af at afskaffe 2½ pct.-afgiften for ejendomshandler. Det er kun delvis rigtigt. Usikkerheden skyldes alene, at regeringen fremsatte et forslag, som først skulle træde i kraft et halvt år senere. Det minder om den berømte gulerod, man sætter foran æslet. Men det er uanstændigt at love befolkningen at ville ophæve afgiften for så bagefter at forsøge at udskyde afgørelsen i håb om, at det oprindelige flertal ved hjælp af trusler om kapitalvindingsskat m. m. skulle vise sig at blive til et mindretal. Det kan venstre ikke være bekendt. Det er grunden til, at jeg vil stemme for forslaget.

Enggaard (V):

Nu har denne debat jo udviklet sig til at være andet end, hvad den egentlig burde være efter forslagets indhold og karakter, nemlig problemet om, hvordan udvalgsflertal er i stand til at afgøre betænkningssag om konkrete lovforslag. Men to af forslagsstillerne, hr. Gudme og hr. Juul-Madsen, rettede direkte spørgsmål til mig og antydede i deres spørgsmål, at det måske ikke var sikkert, at venstre ville stemme for sit eget forslag. Jeg må nok sige, at det er forbavsende at høre sådanne udtalelser, så sandt som vi ved hver eneste lejlighed, hvor disse ting har været behandlet, har bekræftet, at venstre naturligvis står fuldt og fast

bag sit forslag om, at 2½ pct.-afgiften afvikles pr. 1. oktober i år.

Det, som har været problemet ved at nå så langt frem, at lovforslaget kunne vedtages, har været dette, at det til dato ikke har været muligt at tælle mere end 84 stemmer op i folketinget til fordel for lovforslaget.

Så har der været, siger man, en usikkerhed om, hvorvidt enkelte medlemmer af fremskridtspartiet var i stand til at støtte et sådant forslag, hvorved der skulle være en mulighed for, at det kunne bæres igennem ved tingets tredje behandling. Vi har ikke ønsket, at denne sag skulle tabes på gulvet, og den mulighed har i høj grad været til stede, hvis den blev fremmet på et tidspunkt, hvor den politiske afklaring om disse ting ikke var til stede.

Men jeg kan da gerne bekræfte, at venstre er indstillet på, at lovforslaget bringes til afgørelse inden sommerferien, men vi har ikke ønsket at hasardere selve sagen ved, at den blev taget frem på et tidspunkt, hvor det politiske klima for vedtagelsen var højst usikkert. Det er muligt, det stadig væk er højst usikkert, men efterhånden som ugerne går, tror jeg også, at forståelsen for nødvendigheden af at afskaffe denne 2½ pct.-afgift vil være i tiltagende.

Risgaard Knudsen (S):

Jeg synes nok, der kan være grund til at understrege; at det ikke er spørgsmålet om 2½ pct.-afgiftens afskaffelse, vi behandler i dag. Det, vi behandler i dag, jfr. det foreliggende forslag til folketingsbeslutning, er alene spørgsmålet om, hvornår et udvalg kan afgive betænkning.

I den forbindelse vil jeg gerne gøre en enkelt bemærkning til hr. Schlüter. Jeg forstod af hr. Schlüters bemærkninger her for et øjeblik siden, at man fra konservativ side har ændret opfattelse, for så vidt angår spørgsmålet om, hvornår et udvalg kan afgive betænkning. Det er sket, forstod jeg også, med den begrundelse, at der nu er to partier her i tinget, som ikke i alle tilfælde er medlemmer af tingets udvalg.

[Risgaard Knudsen.]

I den anledning synes jeg nok, der kan være grund til at erindre hr. Schlüter om, at det er intet af disse to partier, der har fremsat forslaget om 2½ pct.-afgiftens afskaffelse. Lovforslaget om 2½ pct.-afgiftens afskaffelse er et forslag, der er fremsat her i folketinget af finansministeren på regeringens vegne, og jeg har forstået det sådan, at såvel finansministeren som den samlede regering og hele venstres folketingsgruppe har været godt tilfreds med den behandling, forslaget har fået i tingets skatte- og afgiftsudvalg. Lad det også være sagt foranlediget af de bemærkninger, som hr. Juul-Madsen gjorde. Lad os heller ikke glemme, hvem der er formand for folketingets skatte- og afgiftsudvalg; det er det ærede medlem hr. Stetter, som i alle tingets partier er anerkendt og respekteret som en meget dygtig udvalgsformand. Jeg synes nok, at hr. Juul-Madsens bemærkninger her for et øjeblik siden, hvori der blev beklaget den lange tid, lovforslaget havde været til behandling i skatte- og afgiftsudvalget, var en stærk kritik af udvalgets formand. For så vidt der havde været tale om en ukorrekt behandling af lovforslaget i tingets skatte- og afgiftsudvalg, tror jeg, jeg kender udvalgsformanden så godt, at jeg kan sige, han med henvisning til forretningsordenens § 8, stk. 8, ville have henvendt sig til folketingets formand.

Dernæst den bemærkning, at jeg i høj grad undrede mig over, at ordføreren for kommunisterne, hr. Kaj Hansen, anbefalede at stemme for forslaget til folketingsbeslutning. De konservatives bemærkninger må have gjort indtryk på de kommunistiske medlemmer af tinget, for sandheden er jo den, at de kommunistiske medlemmer af tinget totalt har sadlet om fra første behandling og til dette øjeblik. Jeg tror, at de kommunistiske medlemmer af tinget skulle gøre sig den ulejlighed at læse hr. Kaj Hansens bemærkninger ved forslagets første behandling. Ifølge fortrykket sp. 3147 sagde hr. Kaj Hansen ved den lejlighed om det forslag, som vi behandler i dag: „men det er det mest ejendommelige forslag til folketingsbeslutning, jeg endnu har set.“ Og hr. Kaj Hansen sagde senere: „Det kan næppe rigtig være gennemtænkt“. Det er dette forslag, som efter hr. Kaj Hansens opfattelse ved første behandling næppe var rigtig gen-

nemtænkt, hr. Kaj Hansen i dag anbefaler at tingets medlemmer skal stemme for.

Jeg skal endnu en gang også ud fra de bemærkninger, jeg tidligere har gjort gældende, anbefale at forkaste forslaget til folketingsbeslutning.

Glistrup (FP):

Hr. Risgaard Knudsen har ret i, at det forslag, der er fremsat om 2½ pct.-afgiftens afskaffelse, er fremsat af partiets venstre, og hr. Risgaard Knudsen har også ret i, at partiet venstre aldrig har gjort ophævelse over, at sagen er blevet behandlet så langsomt, som den rent faktisk er blevet behandlet. Men dér vil jeg ikke drage den konklusion, som hr. Risgaard Knudsen siger, nemlig at så skal vi andre også være tilfredse. Når et forslag er fremsat, har folketinget som helhed rådighed over det forslag, og så har de, der har fremsat det, ikke nogen som helst prioritet til at bestemme noget særligt over dets skæbne.

Nu oplever vi jo lykkeligvis i dag, at selv hr. Enggaard er kommet til det resultat, at lovforslaget bør fremmes, og derfor er der utvivlsomt nu et flertal for, at der bliver afgivet betænkning. Det rent saglige arbejde i skatte- og afgiftsudvalget blev afsluttet, efter at finansministeren den 28. februar havde besvaret nogle spørgsmål, altså et par dage efter, at hr. Gudme havde tabt tålmodigheden, men den politiske stillingtagen måtte afvente fremkomsten af lovforslag nr. 140 den 15. marts, altså en 8 dages tid efter, at forslaget var blevet begravet i udvalget for forretningsordenen. Efter den 15. marts har der ikke været nogen som helst saglig grund til, at der ikke er afgivet betænkning.

Det, der har været den politiske hindring, har været hr. Enggaards og hans partifællers ønske om, at denne sag ikke kom frem til nogen afgørelse; jeg forstod på hr. Enggaards indlæg her, at nu vil selv venstre være med til, at sagen bliver behandlet, og så skal vi selvfølgelig alle være lykkelige og glade, også hr. Gudme, der så gerne har villet have sagen frem hele tiden, for nu må vi forvente, at skatte- og afgiftsudvalget afgiver betænkning om denne sag under alle omstændigheder i næste uge. Det har fremskridtspartiet i 2 måneder ønsket at man skulle gøre, i næsten 2 måneder, jeg kan se på hr. Ib Stetter, han er utilfreds

[Glistrup.]

med, at jeg mener, det er 2 måneder siden, det var den 15. marts, og det har han da ret i. Forholdet er det, at fra 15. marts har det været klart for fremskridtspartiet, at der burde afgives betænkning i denne sag.

K-repræsentanterne, hr. Kaj Hansen og hr. Schlüter, var så evig enige om, at man ikke skulle lade et tilfældigt udvalgsflertal forvolde det, at man kunne gå på tværs af et flertal i salen. Det er jo slet ikke det, denne sag og den afstemning, vi nu går til, drejer sig om. Hvis der er et flertal i salen for et eller andet, kan det pågældende flertal, uanset om et udvalgsflertal vil filibustre på tværs af de af hr. Morten Lange med rette udtrykte opfattelser, bare bringe sagen frem på ny til en førstebehandling og hindre, at den går i noget som helst udvalg, og derigennem kan et flertal i salen selvfølgelig altid hævde sin ret. Men et flertal i salen kan ikke vurdere, hvornår et udvalg er færdigt med sit arbejde rent sagligt, og derfor er det forkert at vedtage et forslag som det af hr. Gudme m. fl. fremsatte. Det, der må være realiteten i det, er, at vi gør det på den måde, at når man er i den situation, hvor man tror, der er et andet flertal i salen, fremsætter man forslaget fra starten af på ny i salen.

Lad mig så endelig til hr. Poul Westergaard sige, at vor stillingtagen selvfølgelig er aldeles uafhængig af, hvordan fremskridtspartiet end bliver mishandlet. Vi lader os ikke bedømme af, at vi bliver terroriseret. Vi tager saglig stilling, selv om vi bliver udsat for de mishandlinger og pinsler, som hr. Poul Westergaard stillede os i udsigt.

Lad mig sige til hr. Schlüter, at han har åbenbart ikke rigtig fulgt med i, hvordan fremskridtspartiets afstemninger i salen er faldet, når han kunne udtale sig på den måde, han gjorde.

Ordføreren for forslagsstillerne (Gudme)
(RV):

At jeg skulle være glad og lykkelig, som hr. Glistrup siger, kan jeg ikke bekræfte, for det har jeg ingen grund til. Det har heller ikke de mange mennesker ude omkring i landet, som gerne vil have at vide, hvordan det går med 2½ pct.-afgiften, grund til, og de har i hvert fald ikke haft det i de for-

løbne 4 måneder, for der har ikke været nogen klarhed.

Men jeg vil gerne sige, at jeg er egentlig godt tilfreds med hr. Enggaards svar, for nu fik vi da klarhed over, at inden 6 uger er det altså venstres hensigt at bringe lovforslag nr. 16 om 2½ pct.-afgiftens afskaffelse frem til afgørelse her i tinget. Hr. Enggaard siger, at det, der har gjort, at man har holdt sig tilbage, er usikkerheden over for, om der var et flertal; man kunne kun tælle 84 stemmer, og usikkerheden var altså, hvor mange af fremskridtspartiets medlemmer der ud over de 84 ville stemme for.

Den bedste måde at få usikkerheden klarret på er jo at få lovforslaget bragt frem til afstemning, det drejer sig om mindre end et halvt dusin, som vi skulle have lagt til de 84; én af dem har vi set her på talerstolen i dag, og vi ville ved en afstemning nok se nogle flere. Så jeg synes ikke, der er nogen grund til at nære frygt, jeg synes godt, man kunne få afgivet betænkningen og få afstemningen foretaget allerede i maj. Nu ved vi altså, at det sker senest i juni, forskellen er ikke stor, og jeg kan i hvert fald sige, at selv om det havde været bedre, at denne klarhed — for den kunne have været tilvejebragt i januar eller februar — havde været der da, så er den altså ved at være her nu. Inden 6 uger kan vi få lov til at stemme, og siger vi ikke tak for andet, så siger vi i hvert fald tak for det.

Juul-Madsen (KF):

Når det ærede medlem hr. Risgaard Knudsen siger, at formanden for skatte- og afgiftsudvalget, hr. Stetter, er en meget dygtig formand, er jeg ganske enig med hr. Risgaard Knudsen. Når derimod hr. Risgaard Knudsen påstår eller søger at lægge i mine ord, at der skulle være en kritik af skatte- og afgiftsudvalgets formand, må jeg afvise hr. Risgaard Knudsen. Hr. Risgaard Knudsen kan måske ikke vide, hvad jeg ved, nemlig at hr. Stetter naturligvis på behørig vis har sørget for, at denne sag blev behandlet så hurtigt som muligt i skatte- og afgiftsudvalget, for vi var jo alle af den opfattelse, at det var en hastesag. Inden vi besluttede os til sammen med de radikale at fremsætte forslag til beslutning, havde udvalgets formand, hr. Stetter, undersøgt, om der, efter at alle problemer omkring 2½

[Juul-Madsen.]

pct.-afgiften var klarlagt — og de er jo ikke så forfærdelig indviklede, for det er forholdsvist enkelt at tage stilling til, om man er tilhænger af sådan en afgift eller ej — i udvalget kunne skaffes flertal for at afgive betænkning. Da hr. Stetter måtte konstatere, at der ikke i udvalget kunne skaffes flertal for at afgive betænkning, besluttede vi at bede folketinget om at henstille til skatte- og afgiftsudvalget, at man fik afgivet betænkning, således at denne sag, som jo vedrører mange ting også her i tinget, kunne finde sin afklaring.

Mit standpunkt er altså ikke en kritik af formanden for folketingets skatte- og afgiftsudvalg, hr. Stetter, men et forsøg på at understøtte hans bestræbelser for, at skatte- og afgiftsudvalget får afgivet den betænkning.

Morten Lange (SF):

Hr. Gudme var glad ved hr. Enggaards bemærkninger. Jeg synes, han skulle være så glad, at han gjorde det eneste fornuftige, nemlig at tage sit forslag tilbage. Jeg synes, at det på baggrund af det, der nu forlyder og foreligger, er helt urimeligt at bringe et principforslag af den slags til afstemning i dette ting, når der for det første er tilsagt, at sagens realitet bliver ordnet på den sædvanlige måde, og der for det andet er givet tilsagn om, at selve spørgsmålets kerne, nemlig hvorvidt man under den ene eller den anden form kan kræve et forslag til behandling i salen, vil blive taget op til behandling i forretningsordensudvalget, sådan at vi har en rimelig chance for at få ordentlige regler at gå efter. Derfor synes jeg i virkeligheden, det skulle være den fornuftige udgang på denne sag.

Der er en hel del — i hvert fald kan jeg roligt garantere for, at mit parti repræsenterer dem — som egentlig synes, at det er en overordentlig vigtig sag: der må være klare regler for, at vi ikke kan få skjult noget i udvalg, som har flertal i denne sal, og på den anden side er det meget betænkeligt, hvis et parlament fra tid til anden forfalder til, at når man af en eller anden grund har lyst, så fraviger man sin egen forretningsorden uden at ændre den. Vi vil jo gerne have respekt om de love, vi laver, og det kan skam

være svært nok, men hvis vi ikke er indstillet på selv at holde dem, vi selv har i huset, er det altså en lille bitte smule mere besværligt at få folk til at forstå det.

Men denne situation kan jo ende meget idyllisk og smukt. Vi har fået et udtryk for, at det er god politik, at vi er hæderlige parlamentarikere, og vi har fået et udtryk for, at alting vil løses på bedste måde; så mangler vi bare, at hr. Gudme er lige så fornuftig som dem, hvis ord ellers har lydt her, og nu har han en chance — jeg er helt sikker på, han har plads til en kort bemærkning.

Kaj Hansen (DKP):

Hr. Risgaard Knudsen gav udtryk for, at han havde undret sig over, hvad jeg sagde, og fandt ikke, at det var i overensstemmelse med, hvad der blev givet udtryk for ved første behandling. Hr. Risgaard Knudsen var så venlig at citere, hvad jeg sagde ved første behandling. Jeg sagde, at det var det mest ejendommelige forslag, jeg havde set endnu. Ja men det kan da ikke overraske hr. Risgaard Knudsen; alle her i salen mener jo, at man ikke har set noget tilsvarende før. Så der skulle ikke være noget mærkeligt i at kalde det ejendommeligt.

For det andet blev det hævdet, at jeg skulle have sagt, det ikke var gennemtænkt. Nej, det er da heller ikke sikkert, det er tilstrækkelig gennemtænkt, men vi står i denne realitet her, og hr. Risgaard Knudsen gav selv udtryk for, at det var proceduren, det drejede sig om. Vi har ikke spor imod, at det her bliver fastslået, at folketinget i en given situation kan forlange, at et udvalg gør sit arbejde færdigt inden for en vis frist og det kommer frem i folketinget. Vi vil ikke under nogen omstændigheder afskære os fra, hvis det skulle blive nødvendigt, at stille det samme krav, hvis vi finder, at et af vores forslag på mærkværdig vis skulle blive væk i et eller andet udvalg.

Poul Westergaard (DR):

Kun den korte bemærkning til hr. Glistrup, at det ikke var min hensigt med de bemærkninger, jeg gjorde, at pudse hr. Glistrups martyrglorie. Det benytter han jo enhver mulig lejlighed til. Jeg beklager, hvis jeg har givet ham en ekstra; det var ikke min mening.

Støtter (KF):

Arbejdet i skatte- og afgiftsudvalget er blevet inddraget i debatten. Jeg henstiller, at man overholder den gamle regel om at undlade at orientere om arbejdet i udvalg. Årsagen, den enkle årsag, til, at der ikke er afgivet betænkning vedrørende regeringens forslag om ophævelse af 2½ pct.-afgiften, er, at et flertal i udvalget har hindret, at forslaget kom til behandling her i tinget.

Jeg forstår på debatten, at dette flertal ikke længere er til stede, og at det nu er muligt at afgive betænkning, og jeg skal sørge for, at der på skatte- og afgiftsudvalgets førstkommende møde bliver optaget et punkt på dagsordenen: eventuel afgivelse af betænkning vedrørende regeringens forslag om ophævelse af 2½ pct.-afgiften.

(Kort bemærkning).

Ordføreren for forslagsstillerne (Gudme) (RV):

Hr. Morten Lange gav før forslagsstillerne et godt råd, og gode råd skal man jo overveje.

Jeg må opfatte bemærkninger, der er faldet her i dag, sådan, at vi nu har et klart tilsagn fra venstre, der hidtil har været den tap, hvorom det drejede sig i spørgsmålet om, hvorvidt der skulle afgives betænkning, eller der ikke afgives betænkning, om, at der bliver afgivet betænkning og foretaget afstemning over lovforslag nr. 16, inden tinget rejser hjem på ferie, hvilket efter alt at dømme bliver fredag den 14. juni.

Forskellen på den 15. maj og den 14. juni er 30 dage, og den forskel er, selv om 30 dage naturligvis også tæller, ikke så stor, at vi under disse omstændigheder og på det tidspunkt, vi nu befinder os, vil opretholde beslutningsforslaget med de bemærkninger og de tilsagn, vi nu har fået her i dag, om, at vi får betænkning og afstemning inden den 14. juni.

Jeg skal derfor på de 3 forslagstillende partiers vegne meddele, at vi tager forslaget til beslutning tilbage.

Formanden:

Forslagsstillerne har taget forslaget til folketingsbeslutning tilbage. Ønsker nogen at optage det? (Ophold). Da det ikke er tilfældet, er forslaget til folketingsbeslutning bortfaldet.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af kildeskatteoven. (Optrækning af restskat, beskatning af folke- og invalidepensionister m. fl.) [af Grünbaum m. fl.]

(Første behandling af lovforslaget (nr. 79) findes i tidenden sp. 2695, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 279).

Der var stillet 21 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Grünbaum (S):

Jeg vil gerne takke udvalget for grundig behandling af forslaget og for den brede tilslutning, en del af forslaget har fået i udvalget.

Forslaget indeholder jo 3 hovedpunkter. For det første, at restskatter på indtil 2.000 kr. skal overføres og opkræves sammen med det følgende års restskat, for det andet, at der skal gennemføres en vis lempelse for pensionisternes ekstraindkomster, og for det tredje, at vi nu må gennemføre nogle helt nødvendige ændringer for de medhjælpende hustruer.

Jeg skal forsøge at fatte mig i korthed, men er jo nødt til at gennemgå de stillede ændringsforslag for hovedspørgsmålenes vedkommende.

Et stort flertal i udvalget er enig om at gennemføre forslaget om 2.000 kr.-reglen for restskatter. Vi har desværre måttet affinde os med, at det af tekniske grunde ikke kan gennemføres for restskatter, som stammer fra 1973; det har vi måttet bøje os for, men flertallet er enig om, at det i hvert fald skal gennemføres for 1974-restskatterne.

Jeg vil ikke nu gå ind i en fornyet argumentation for selve denne ordning, blot henvise til, hvad jeg udtalte ved forslagets fremsættelse og ved førstebehandlingen. Ordningen vil medføre en meget betydelig lettelse såvel for kommunernes administration som for borgerne, skatteyderne, og det